

Publicerad 2005-11-02 14:17 av umpaa

upplevelsen

DIKTEN HONAN

jag är så nära beskrivelsen vid tågstationen vid brunnsparken strax efter ett regn

kroppen ur den min kropp min lilla vuxna kropp
tränger ljus vitt dämpat ljus

i stenmarken växer jag in ut tränger ner barfota
kroppen och alla dess vinklar
jag ser inte ut som den jag såg ut som första gången du såg mig

vad såg jag ut som då
ett mindre djur, ett mindre smådjur med hörntänder

kroppen och alla dess vinklar

älska någon som bor långt ifrån ens egen kropp
ens eget hem och ens eget stålhjärta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren umpaa med Poeter.se id #4627 innehar upphovsrätten